

Inhoudelijk notitie verwervingsstrategie

1. Inleiding

Wij willen met de verwervingsstrategie de herziening van de jeugdhulp vormgeven, zowel op inhoud als op sturing en kostenbeheersing. In de nieuwe situatie, willen we toe naar een integrale opdracht van gemeenten aan jeugdhulpaanbieders om de jeugdhulp te bieden:

1. Gemeenten en jeugdhulpaanbieders die hier gezamenlijk, in partnerschap, voor staan, met medeverantwoordelijkheid op drie niveaus: het systeem, de opgaven en de jeugdige inwoner. In plaats van gemeenten die producten van jeugdhulp inkopen, jeugdhulpaanbieders die deze producten leveren.
2. Van jeugdhulpaanbieders vragen we om het gehele spectrum van zorg te bieden, in plaats van moeten doorverwijzen naar anderen.
3. We maken afspraken over de bekostiging binnen een budgettair kader. Binnen die kaders organiseren de jeugdhulpaanbieders de zorg. Daarop worden geen uitzonderingen meer gemaakt.
4. We maken de transformatie af: van zwaar naar licht, zo thuis mogelijk.

De verwervingsstrategie is gebaseerd op inhoudelijke uitgangspunten en sturingsuitgangspunten die in samenwerking met partners uit het werkveld en ervaringsdeskundigen tot stand zijn gekomen. De manier van inkopen waarvoor het college wil kiezen heet een 'dialoggerichte aanbesteding'. De nadruk ligt daarbij op het partnerschap met aanbieders van jeugdhulp. Ook de wijze van opdrachtverlening verandert. Gemeenten willen toe naar een integrale opdrachtverlening. Dat wil zeggen dat gecontracteerde jeugdhulpaanbieders – anders dan nu - alle vormen van jeugdhulp kunnen bieden en niet meer hoeven doorverwijzen naar elkaar. Daardoor hebben jeugdigen en gezinnen niet meer te maken met veel verschillende aanbieders.

Inzet is jeugdhulp passend en betaalbaar te houden door deze meer te verbinden met de leefwereld van de jeugdigen, door het realiseren van een meer integraal aanbod met een samenhangende opdracht voor een beperkt aantal strategische partners. Doel van deze nota is de gemeenteraad hierin mee te nemen, vooruitlopend op de definitieve besluitvorming over de verwerving van jeugdhulp.

Kinderen groeien gezond, veilig en zonder armoede op, zij kunnen hun talenten, kennis en vaardigheden ontwikkelen. Ze doen mee in de samenleving en leveren daar een positieve bijdrage aan. Als zij later zelf kinderen krijgen, hebben zij een goede basis om invulling aan het ouderschap te geven. Daarnaast geven we richting aan de normalisatie van de jeugdhulp: van zwaar naar licht en zo thuis en veilig mogelijk. En dat binnen de beschikbare budgetten.

De mogelijkheid om te sturen op de toegang tot jeugdhulp is beperkt doordat – naast het CJG - ook de huisarts, de medisch specialist, de jeugdrechter en de gecertificeerde instellingen kunnen verwijzen naar jeugdhulp. Dat neemt niet weg dat we de rol van het CJG in de toegang verder versterken. Dit geldt ook voor de regiefunctie van het CJG waar het gaat om het vooraf en tussentijds bepalen van intensiteit, duur en afschaling van jeugdhulp op cliëntniveau.

Afschalen en het voorkomen van inzet van duurdere jeugdhulp kan alleen als er een stevige basis is en ligt deels besloten in de investering aan de voorzijde en een nauwe samenwerking met het onderwijs.

Ten aanzien van governance kiezen we voor meerjarige samenwerkingsrelaties met een overzichtelijk aantal strategisch partners die medeverantwoordelijkheid nemen voor de inhoudelijke en financiële vraagstukken binnen de Jeugdhulp. We organiseren dit op regionale schaal in nauwe samenwerking met de gemeenten in Zuid Kennemerland en IJmond. En daarnaast in bovenregionale afstemming als het om weinig voorkomende specialistisch aanbod gaat.

2. Kernvraag aan de commissie

Het college vraagt de commissie of zij zich kan vinden in de ontwikkeling die wordt geschetst in de opinienota verwervingsstrategie jeugd. De regionale verwervingsstrategie gaat uit van een integrale opdracht ten behoeve van een select aantal strategisch partners. De regionale verwervingsstrategie gaat daarnaast ook over de versterking van de verbinding tussen jeugdhulp en de lokale sociale basis en de rol van het CJG.

3. Wat hebben we al bereikt?

Op 1 januari 2015 werden de gemeenten verantwoordelijk voor de gehele jeugdhulp: voorheen AWBZ-zorg, JGGZ, ambulante jeugdhulp, jeugdhulp met verblijf en jeugdbescherming en -reclassering. Een decentralisatie van taken door zowel het Rijk als de Provincie die tegelijkertijd gepaard ging met een forse bezuiniging van 15% verspreid over meerdere jaren, terwijl het aantal jeugdigen dat gebruik maakt van jeugdhulp sinds 2000 stijgt.

De zorgcontinuïteit stond centraal en werd geborgd.

De decentralisatie leidde ook tot vragen over continuïteit bij specialistische jeugdzorgaanbieders die een veel groter verzorgingsgebied hebben dan een gemeente, een regio of zelfs een provincie. Zo kwam een deel van deze aanbieders terecht bij de VNG als contracthouder namens de gemeenten. Tegelijkertijd bracht dit gemeenten tot nieuwe regionale en bovenregionale samenwerkingsverbanden om ook deze vormen van hoog-specialistische jeugdhulp te kunnen blijven garanderen.

Voor de toegang tot de jeugdhulp is het Centrum Jeugd en Gezin (CJG) omgevormd tot een eigenstandige professionele organisatie. Het CJG is verantwoordelijk voor (een deel van) de toegang tot jeugdhulp, maar biedt in de huidige situatie zelf ook lichte vormen van begeleiding.

De complexiteit van de decentralisatie gecombineerd met kortingen op het rijksbudget én een toenemende vraag naar jeugdhulp hebben de transformatiedoelen in de weg gestaan. Tegelijkertijd kunnen we ook constateren dat er geen jeugdigen buiten de boot zijn gevallen, zorgcontinuïteit is steeds het uitgangspunt geweest.

4. Wat kan beter?

De decentralisatie jeugd bleek geen gemakkelijke opgave. Jeugdhulpaanbieders kregen te maken met een verscheidenheid aan gemeentelijke opdrachtgevers, moesten werken met nieuwe bekostigingsmodellen, terwijl ze zelf nog niet altijd in voldoende mate de eigen bedrijfsvoering op orde hadden. Ook vroeg de implementatie van gegevensuitwisseling via de landelijke standaarden veel tijd. En hoewel er sprake was van een decentralisatie werden én worden gemeenten en aanbieders regelmatig geconfronteerd met nadere regelgeving vanuit het Rijk of nieuwe afbakeningen tussen de gemeentelijke jeugdhulp en de landelijke Wet langdurige zorg, waardoor er met cliënten én budgetten tussentijds administratief is geschoven.

De recent voorgestelde aanpassingen in de Jeugdwet geven opnieuw richtlijnen aan gemeenten wat in heel het land – ook in onze regio – leidde tot bezorgde reacties richting het kabinet. Tot slot blijft het Rijk achter bij het compenseren van gemeenten bij de toenemende kosten voor jeugdhulp en de oplopende tekorten bij gemeenten.

5. Leidende principes

Met een bijstelling van het jeugdhulpstelsel willen we goede, passende en betaalbare ondersteuning regelen voor onze jeugdigen. Daarbij staat de leefwereld en -omgeving van de jeugdige centraal. Dit doen we door zoveel mogelijk preventief en zo ‘normaal mogelijk’ ondersteuning te bieden; het liefst in de eigen omgeving van de jeugdige. Hiermee voorkomen we dat problemen verergeren en er een onnodig beroep wordt gedaan op specialistische ondersteuning.

6. Wat willen we bereiken met de regionale verwerving jeugd

6.1 Uitgangspunten

Gemeenten hebben in samenwerking¹ met ervaringsdeskundigen, aanbieders, samenwerkingsverbanden onderwijs, jeugd- en jongerenwerk en andere stakeholders uit het veld van jeugdhulp, een aantal inhoudelijke ambities gedefinieerd:

- Normalisering;
- Vindplaatsen versterken;
- Vroegsignalering
- Jeugdhulp in de leefwereld van de jeugdige;
- Veiligheid voorop;
- Verbinding informele en formele zorg;
- Integraal samenwerken.

Normaliseren

¹ Er zijn vijf participatiesessies voor de nieuwe regionale inkoop jeugdhulp georganiseerd. Daarbij waren aanwezig: jeugdhulpaanbieders, de samenwerkingsverbanden van het primair en voortgezet onderwijs, Centra voor Jeugd en Gezin, Veilig Thuis, Gecertificeerde Instellingen, GGD, jeugdgezondheidszorg, Humanitas, Buurtgezinnen, huisartsen, kinderopvang en ervaringsdeskundigen.

Niet elke jeugdige of gezin is hetzelfde en opgroeien en opvoeden gaat gepaard met vallen en opstaan. Dat hoort erbij. Wij gaan uit van de eigen mogelijkheden en verantwoordelijkheden van jeugdigen en hun ouders. Eventueel met ondersteuning van hun eigen sociale netwerk. Als het een jeugdige en zijn ouders niet lukt om zelf hun problemen op te lossen, dan kan jeugdhulp aanvullend zijn.

Vindplaatsen versterken

Jeugdigen brengen veel tijd door op school en leerkrachten weten vaak wat er speelt bij jeugdigen en hun gezin. School is daarom een belangrijke plaats waar problemen gesignaleerd kunnen worden. Daarom organiseren we met het onderwijs betere ondersteuning op scholen. Daarmee is school een vindplaats én een werkplaats.

Vroegsignalering

Professionals signaleren vroegtijdig problemen bij jeugdigen en gezinnen en zetten (preventieve) jeugdhulp in als dat nodig is. Hierdoor kunnen problemen bij jeugdigen en gezinnen klein worden gehouden en kan ernstige problematiek worden voorkomen.

Jeugdhulp in de leefwereld van de jeugdige

Het alledaagse leven van een jeugdige gaat door, ook met jeugdhulp. De steun en hulp sluit aan bij het gewone leven en versterkt de jeugdige hierin. Jeugdigen die (tijdelijk) niet thuis kunnen wonen, groeien op een zo thuis mogelijke plek op dichtbij hun ouder(s).

Veiligheid voorop

Elke jeugdige groeit gezond en veilig op. Indien zijn of haar veiligheid in het geding is, dan heeft het creëren of bieden van een veilige situatie voor de jeugdige prioriteit. Hierbij streven we naar zo weinig mogelijk uithuisplaatsingen. Bij voorkeur wordt ambulante hulp ingezet. We realiseren hierbij dat (on)veiligheid een diffuus begrip is, dat het van belang is professionals te steunen bij het maken van afwegingen waarbij meerdere aspecten van goed opgroeien worden meegenomen. Het is van belang van veiligheid een gewoon gespreksonderwerp te maken en ouders de ruimte te bieden aan te geven wanneer zij zich onmachtig voelen.

Verbinding informele en formele zorg

Om de jeugdige in zijn ontwikkeling te versterken, wordt zijn leefwereld versterkt. Hierbij blijft de regie bij de jeugdige en zijn gezin (professionals nemen niet over). De inzet van jeugdhulp is een uitzondering.

Integraal samenwerken

Gemeenten, jeugdhulpaanbieders en andere partijen werken integraal samen om problemen van jeugdigen in de context van hun leefwereld (gezin, school en vrije tijd) op te pakken. Jeugdigen en gezinnen hebben geen last van schotten tussen organisaties. Ook is meer aandacht nodig voor de verbinding met andere leefdomeinen zoals Wmo, participatie, armoede en schulden.

6.2 Betekenis voor de inrichting van het lokale jeugddomein

Bovenstaande uitgangspunten bevestigen opnieuw dat de verbinding tussen jeugdhulp en een stevig voorveld verder moet worden versterkt. Een goede samenhang en samenwerking van de verschillende vormen van preventie, van selectieve tot zorggerelateerde preventie of van nulde tot derde lijn, draagt op termijn bij aan het voorkomen of beperken van inzet van (specialistische)

jeugdhulp, bijvoorbeeld van verblijf in een intramurale setting. Voor jeugd zoeken we de verbinding met andere vindplaatsen. Onderwijs, jeugdgezondheidszorg, jeugd en jongerenwerk en sport spelen een belangrijke rol in normalisering, vroegsignalering en de verbinding tussen formele en informele zorg.

We zien nog teveel dat kinderen en jeugdigen verwezen worden naar de spreekkamers van de jeugdhulp en jeugd-ggz waardoor er – ook in de beeldvorming in de sociale omgeving - al snel sprake is van een kind met een probleem. De aandacht moet gericht zijn op hoe een jeugdige wel kan functioneren in zijn eigen omgeving. Periodieke aanwezigheid in de leefwereld van het kind zoals in de peuterspeelzaal of het onderwijs kan dat bevorderen. Door directe observatie en consultatie, door voorlichting aan begeleiders en docenten of enkele gesprekken op locatie.

Een deel van de huisartspraktijken heeft een praktijkondersteuner jeugd. Deze inzet leidt aantoonbaar tot minder verwijzingen naar duurdere vormen van jeugdhulp doordat de praktijkondersteuner enerzijds zelf lichte vorm van ambulante begeleiding biedt en anderzijds beter verwijst naar passende jeugdhulp veelal in een lichtere vorm.

Uitgangspunt is dat de zorgteams op scholen voldoende toegerust worden om op basis van vroegsignalering snel te handelen. Niet in de spreekkamer van de aanbieder, maar op de school zelf. Speciale aandacht hierbij vraagt de samenwerking met de VMBO-scholen waar zorgteams nog niet of nauwelijks aanwezig zijn.

7. Een integrale opdracht

In de voorgaande paragraaf is beschreven *wat* we willen bereiken voor onze jeugdige inwoners: ondersteuning die duurzaam, dichtbij en 'licht waar het kan, zwaar waar nodig' is. In deze paragraaf wordt beschreven *hoe* we dat willen bereiken: met een meer integrale opdracht, strategisch partnerschap en een kostenbewuste uitvoering.

7.1 De opdracht

Niet iedereen is hetzelfde, of heeft hetzelfde nodig. Oplossingen zijn niet vooraf in een blauwdruk vast te leggen. Dat leidt tot verschillende oplossingen en variaties. Daarom zijn niet de procedures of beleidsregels leidend, maar het resultaat. De vraag van de jeugdige is het vertrekpunt.

Voor een samenhangende aanpak vroegsignalering, jeugdhulp en behandeling is het belangrijk om het startpunt voor een brede ondersteuningsvraag van de jeugdige meer integraal en herkenbaar te organiseren. Dat bevordert de integraliteit, voorkomt versnipperd aanbod op deelgebieden en maakt het werken vanuit het principe één gezin één plan beter mogelijk. En jeugdigen hoeven hun verhaal minder vaak opnieuw te vertellen; ze worden direct geholpen of op een goede manier naar de juiste ondersteuning begeleid.

Bij de in 2017 uitgevoerde aanbesteding (contractering per 1 januari 2018) is gekozen voor een indeling in zes percelen waarbinnen een (heel) groot aantal producten nauwgezet was beschreven. Daarbij is voor alle percelen gekozen voor dezelfde contractvorm. Er was sprake van een open toelating van alle aanbieders die voldeden aan de (kwaliteits)eisen en bereid waren vooraf omschreven producten te leveren tegen vastgestelde tarieven. Voor de vrijgevestigden en

groepspraktijken van jeugd GGZ en dyslexiezorg is eveneens in 2017 een separate aanbestedingsprocedure gevolgd.

Opdrachtgever: Regio's IJmond en Zuid-Kennemerland					
Perceel	Perceel	Perceel	Perceel	Perceel	Perceel
Ambulante Jeugdhulp	Dyslexiezorg	Jeugdhulp met verblijf	Hoog-specialistisch jeugdhulp	Gezinsbegeleiding Jongvolwassenen	Vrijgevestigden & Groepspraktijken GGZ/Dyslexie
Aantal aanbieders 52	Aantal aanbieders 8	Aantal aanbieders 17	Aantal aanbieders 13	Aantal aanbieders 30	Aantal aanbieders 92*
Contractvorm Raamcontract Open House principe	Contractvorm Raamcontract Open House principe	Contractvorm Raamcontract Open House principe	Contractvorm Raamcontract Open House principe	Contractvorm Raamcontract Open House principe	Contractvorm Raamcontract Open House principe
Bekostiging PxQ	Bekostiging PxQ	Bekostiging PxQ	Bekostiging PxQ	Bekostiging PxQ	Bekostiging PxQ

Bovenstaande perceelindeling en de wijze van verwerving heeft geleid tot een groot aantal kleine en grote overeenkomsten die qua contractbeheer en contractmanagement een te grote druk legt op de gemeenten. De vooraf vastgestelde product-omschrijvingen hebben geleid tot een gebrek aan flexibiliteit en een enorme groei van het aandeel lightcontracten².

De meest in het oog springende verandering qua inkoopindeling is dat we dan ook kiezen voor een integrale opdrachtverlening. We nemen hiermee afscheid van de huidige inkoopindeling op specialisme. Dit betekent dat we van elk samenwerkingsverband van aanbieders verwachten dat deze in staat is alle hulpvormen voor alle doelgroepen aan te bieden.

² Lightcontracten worden afgesloten op individueel cliëntniveau als de passende zorg niet past binnen de productdefinities van het programma van eisen uit 2017.

Opdrachtgever: Regio's IJmond en Zuid-Kennemerland

PERCEEL: INTEGRALE JEUGDHULP REGIO'S IJMOND EN ZUID-KENNEMERLAND

Ten opzichte van de perceelindeling bij de voorgaande inkoopronde in 2017 bestaat het perceel integrale jeugdhulp uit de combinatie van de volgende productvormen:

- Ambulante jeugdhulp
- Jeugdhulp met verblijf
- Gezinsbegeleiding jong volwassenen
- Ambulante begeleiding en vroegsignalering binnen het onderwijs
- Opvoedondersteuning en laagdrempelig advies aan ouders
- Ernstige enkelvoudige dyslexie

Op dit moment wordt bovenregionaal gewerkt aan een transformatie van bovenregionale zware zorgvormen naar meer kleinschalige vormen van opvang in de regio¹. We onderzoeken nog of we realisatie van dergelijke kleinschaliger vormen van opvang waaraan een complexe vastgoedvraagstuk verbonden is, onderdeel kan uitmaken van de integrale opdracht.

Buiten de opdracht vallen de landelijke afspraken in het kader van de LTA (landelijk ingekochte zorg).

Met deze indeling geven we uitvoering aan onze wens om te komen tot een meer integraal aanbod van jeugdhulp en dus niet meer vanuit productdefinities en doelgroepen. Deze integraliteitsvereiste leidt tot de gewenste samenwerking tussen aanbieders en maakt het meer mogelijk om op maat hulp te verlenen aan de cliënt, gedacht vanuit de behoefte van de cliënt. Het maakt het bovendien eenvoudiger om de jeugdhulp beter te laten aansluiten bij de leefwereld van de cliënt.

Bovenstaand aanpak vertaalt zich in de volgende opdracht: *Integrale jeugdhulp*

7.2 Strategisch partnerschap

Voor een samenhangende aanpak is het belangrijk dat aanbieders samenwerken op basis van de hierboven geformuleerde opdracht. Met deze meer integrale opdracht zal een samenwerkingsverband van een beperkt aantal strategische partners zich eigenaar voelen van een samenhangend aanbod.

Wij realiseren ons dat het niet (voor alle) jeugdhulpaanbieders mogelijk is om zonder samenwerking met andere jeugdhulpaanbieders te voldoen aan deze integraliteitsvereisten. Wij houden er rekening mee dat dit voor veel aanbieders een wezenlijke verandering betekent. Daarom bouwen we voldoende tijd en ruimte in de verwervingsstrategie om aanbieders de gelegenheid te geven

deze samenwerking nader vorm te geven én om met de gemeenten de dialoog aan te gaan over de concretere invulling van de opdracht die uiteindelijk leidt tot contractering van enkele partners.

7.3 Bekostiging

Vanuit de integraliteitsvereiste en de benodigde flexibiliteit ligt het huidige bekostigingsmodel (bekostiging op basis van $p \times q$ dus productie) niet direct voor de hand. Dat geven aanbieders ook aan, zij willen meer ontschot werken. Gewenst is een bekostigingsvorm die het mogelijk maakt om de juiste zorg, op het juiste moment, door de juiste professional(s) efficiënt en effectief in te zetten.

Flexibiliteit in de uitvoering laat zich moeilijk vertalen naar segmenten en producten die met een doorrekening op basis van een ingeschatte inspanning leiden tot passende tarieven. Met deze inkoop willen we, samen met de aanbieders, komen tot een doorontwikkelde tariefstructuur met een passende tariefstelling begrensd door de mogelijkheden van het budget. We zien mogelijkheden voor differentiatie en het combineren van bestaande bekostigingsvormen binnen de opdracht.

7.4 Contractduur

Met deze stelselwijziging werkt de gemeente aan een duurzame ontwikkeling en verbetering van het lokale en regionale stelsel voor jeugdhulp. Een stelselwijziging is niet van de ene op de andere dag gerealiseerd. De nieuwe, samenhangende aanpak is gebaat bij tijd. De relaties tussen partners moeten worden opgebouwd, gemeente en partners investeren in elkaar en er moet vertrouwen zijn dat die tijd er ook is. In het kader van een meerjarig strategisch partnerschap kiest de gemeente daarom voor een contractperiode van negen jaar. Daarmee loopt het contract tot uiterlijk 31 december 2030. De overeenkomst gaat conform planning in op 1 januari 2022. Na het derde jaar en na het zesde jaar vindt zowel een evaluatie plaats op het model als op de prestaties van de gecontracteerde samenwerkingsverbanden.

7.5. Kleine aanbieders en Vrijgevestigden

Vrijgevestigden leveren een aanbod dat in veel gevallen voldoet aan onze inhoudelijke uitgangspunten. Het betreft vaak zeer specifiek maatwerk dat dichtbij de leefomgeving wordt geboden. Dit aanbod willen wij dan ook zoveel als mogelijk behouden. Voorop staat dat het ook voor kleine zorgaanbieders en vrijgevestigden mogelijk gemaakt moet worden om zich middels samenwerkingen zelfstandig in te schrijven op de aanbesteding. Het gaat om de integraliteit, niet om de omvang van een aanbieder.

8. Sturingsprincipes

8.1 Sturingsuitgangspunten

Naast de inhoudelijke uitgangspunten voor de verwerving, hebben we sturingsuitgangspunten gedefinieerd:

- verminderde administratieve lasten;
- gemeenten blijven binnen het voor jeugdhulp beschikbare budget;
- creëren van strategisch partnerschap tussen gemeenten en jeugdhulpaanbieders;
- verantwoording nemen voor passende zorg en een acceptatieplicht;
- transformatie op zorginhoud verder concretiseren en vertalen naar doelstellingen;

- vaststellen kwaliteitseisen jeugdhulpaanbieders.

Verminderde administratieve lasten

Er is bij aanbieders een grote behoefte aan het reduceren van de administratieve lasten. Zowel tijdens de aanbesteding, als tijdens de uitvoering van de overeenkomst. Belangrijk aspect hierin is de keuze voor een ander, meer passend bekostigingsmodel.

Gemeenten blijven binnen het voor jeugdhulp beschikbare budget

Uitgangspunt van de verwerving is het door de gemeenteraad bepaalde budgettair kader in de meerjaren programmabegroting.

Monitoring van de jeugdhulp is belangrijk om te zien wat de maatschappelijke effecten van de jeugdhulp zijn en in hoeverre de beoogde beleidsdoelstellingen worden behaald binnen het financieel kader. Het gaat hierbij om monitoring op verschillende niveaus; monitoring van het sociaal domein als geheel tot monitoring op het niveau van professionals en casuïstiek. Goede monitoring geeft gemeenten gelegenheid om tussentijds bij te sturen waar dat nodig is. Daarbij is het belangrijk dat de systematiek van monitoring goed in elkaar zit. En dat het bijdraagt aan een lerend stelsel, zodat we met elkaar blijvend verbeteren.

Creëren van strategisch partnerschap tussen gemeenten en jeugdhulpaanbieders

Met deze verwervingsstrategie koersen we op een versnelling van de realisatie van onze transformatiedoelen. Deze kunnen we alleen behalen met een aantal strategisch partners die zich committeren aan de opdracht. De concretere invulling van deze opdracht geven we vorm in partnerschap en dialoog.

Verantwoording nemen voor passende zorg en een acceptatieplicht

Wij eisen van onze strategisch partners dat ze verantwoording nemen voor passende jeugdhulp. We creëren hiervoor de randvoorwaarden door middel van een bekostigingsmodel dat ruimte biedt voor flexibiliteit en door het formuleren van een integrale opdracht.

Transformatie op zorginhoud verder concretiseren en vertalen naar doelstellingen

We verwachten van onze strategisch partners dat zij de uitgangspunten zoals verwoord in paragraaf 6.1 onderschrijven en dat zij deze in dialoog met de gemeente verder concretiseren en vertalen naar doelstellingen en resultaten.

Vaststellen kwaliteitseisen jeugdhulpaanbieders.

Voor de kwaliteitseisen sluiten wij aan bij de eisen zoals die gelden in de Jeugdwet. De eisen in de Jeugdwet zijn gedetailleerd beschreven.

9. Wijze van verwerving

9.1 Doelstelling van de inkoop

De gemeenten komen tot de volgende doelstellingen die de inkoop moet bereiken. De inkoop:

1. moet resulteren in het contracteren van een voldoende, kwalitatief toereikend en passend aanbod voor huidige en toekomstige cliënten;
2. moet resulteren in het contracteren van aanbieders met een integraal aanbod die onze visie en beoogde transformatie onderschrijven, verantwoordelijkheid kunnen nemen voor het “hoe” en dit in partnerschap invullen tijdens de uitvoering;

3. moet passen binnen het beschikbare budget;
4. moet belemmeringen die nu worden ervaren om dit mogelijk te maken wegnemen;
5. moet randvoorwaarden bieden om tijdens de uitvoering invulling te geven aan de transformatie;
6. moet invulling geven aan de behoefte van en benodigde ruimte voor jeugdhulpaanbieders;
7. moet zekerheden bieden voor zowel de gemeenten als voor de gecontracteerde aanbieders, op het gebied van kwaliteit, veiligheid en financiële bestendigheid.; is gericht op partnerschap, samenwerking en gelijkwaardigheid, wat ook tijdens de inkoop veel overleg met aanbieders vergt;
8. moet tijdig afgerond zijn, zodat implementatie op 1 januari 2022 mogelijk is en verantwoord kan worden aangevangen met de start van de dienstverlening op basis van de nieuwe contracten.

9.2 Wetgevend kader

Voor de inkoop willen we gebruik maken van een aanbestedingsprocedure volgens de zogenaamde Sociale en Andere Specifieke diensten procedure (hierna SAS). De toepassing van deze procedure is verplicht voor diensten in de gezondheidszorg en maatschappelijke dienstverlening. Voor de inkoop volgens de SAS procedure geldt een verlicht regime ten opzichte van de reguliere aanbestedingsprocedures. De SAS procedure kent de volgende verplichtingen:

- a. Maak een vooraankondiging of een aankondiging van de overheidsopdracht bekend
- b. Beschrijf hierin de hoofdkenmerken van de gunningsprocedure
- c. Toets of de inschrijvingen voldoen aan de door de aanbestedende dienst gestelde technische specificaties, eisen en normen
- d. Maak een proces verbaal van de opdrachtverlening
- e. Sluit de overeenkomst
- f. Publiceer de aankondiging van de gegunde opdracht

De verwervingsstrategie voldoet aan deze voorschriften, alsmede aan de grondbeginselen van de aanbestedingswet (gelijkheid, non-discriminatie, transparantie en proportionaliteit). Tegelijkertijd vraagt de voorgestelde transformatie om een procedure die tegemoet komt aan de wens van samenwerken en samen creëren met aanbieders.

9.3 Dialooggerichte aanbesteding

In de dialooggerichte aanbestedingsprocedure gaat de gemeente na een preselectie met een aantal geselecteerde aanbieders individuele en vertrouwelijke gesprekken aan om over de wijze van uitvoering van de opdracht te praten. Na deze dialoogfase volgt de fase waarin de geselecteerde aanbieders hun definitieve aanbidding opstellen en indienen. De gemeente gunt de aanbesteding op basis van de kwaliteitsaspecten. Omdat de gemeente conform een Algemene Maatregel van Bestuur gehouden is aan de het vaststellen van reële tarieven, speelt het prijsaspect in de gunning geen rol.

De dialooggerichte aanbestedingsprocedure is uiterst geschikt om samen met aanbieders een partnerschap te ontwikkelen. Met een gezamenlijke uitwerking van de opdracht tijdens de dialoog is het mogelijk om beter passende afspraken te maken over de genoemde uitgangspunten. Hierdoor wordt de expertise van de aanbieders optimaal benut. De uitkomst van de dialoog met aanbieders kan hiervoor in het verloop van het proces worden gebruikt. Tijdens de dialoog is het tevens mogelijk om inwoners en overige stakeholders (actief) te betrekken.

9. Regionale samenwerking

Regionaal delen de gemeenten de overtuiging en de noodzaak om ten aanzien van de verwerving en in relatie met onze bestaande en nieuwe contractpartners regionaal te blijven samenwerken. De Norm voor Opdrachtgeverschap roept ons ook hiertoe op. De gemeenten werken met en aan dezelfde uitgangspunten van transformatie, die alle gemeenten op hun eigen manier hebben verwoord en bestuurlijk zijn besloten.

Deze transformatie leidt echter ook tot lokale diversiteit en eigenheid die onderdeel moet uitmaken van de regionale verwervingsstrategie. Zo hebben gemeenten hun eigen keuzes gemaakt in de inrichting van het lokale sociale domein en dat heeft effect op de mate waarin gemeenten jeugdhulp willen verbinden aan het lokale sociaal domein. Ook in de toegangsmodellen zijn er regionale verschillen. De regionale verwervingsstrategie gaat dan ook uit van een regionale aanpak met respect voor de eigenheid van de deelnemende gemeenten.

10. Vervolg

Betrokkenheid van de raad

Elke gemeente loopt haar eigen route als het gaat om het informeren en/of betrekken van de raad. Na het betrekken van de raden bij de concept verwervingsstrategie wordt de definitieve verwervingsstrategie opgesteld en worden de inhoudelijke onderwerpen uitgewerkt. Deze worden, samen met het selectiedocument, voor vaststelling voorgelegd aan de colleges en ter informatie begin april naar de raad gestuurd.

Voor de start van fase 2, half mei 2021 wordt de raad opnieuw betrokken met als onderwerpen de voortgang van het proces en de inhoudelijke thema's voor de dialoofase.

Aan het eind van het proces in oktober 2021 informeren we de raden over de uitkomsten van de aanbesteding.

Planning van het verwervingsstraject

In de regionale verwervingsstrategie staat een detailplanning opgenomen. Deze planning koerst op een selectie van strategisch partners per 1 januari 2022.

De planning is ambitieus. Er moet voldoende tijd zijn voor de dialoofase, ook bij de aanbieders. Bovendien vraagt met name het integraliteitsvereiste veel aanpassingsvermogen en samenwerking in het aanbiedersveld. Of aanbieders in staat zijn tijdig hierop te anticiperen is cruciaal voor het welslagen van deze aanbesteding. De planning kan om die redenen uitlopen. Daarom is een tweetal momenten bepaald waarbij de balans wordt opgemaakt ten aanzien van de haalbaarheid van de planning.

Tot slot wordt in samenspraak met de huidige partners gesproken over een overgangssituatie om zorgcontinuïteit te garanderen. Inhoud en duur van deze overgangsperiode is mede afhankelijk van de planning van het verwervingstraject.
